

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/2/2025
Identifikačné číslo spisu:	1024200056
Dátum vydania rozhodnutia:	13.03.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1024200056.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci odsúdeného Z. D. v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 13. marca 2025 v Bratislave odvolanie odsúdeného podané proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. decembra 2024, sp. zn. 1Ntc/7/2024, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného Z. D. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 18. decembra 2024, sp. zn. 1Ntc/7/2024, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu Korneuburg z 19. októbra 2023, sp. zn. 315 Hv 105/23y, právoplatný 24. októbra 2023, v spojení s uznesením Krajského súdu Korneuburg z 15. apríla 2024, sp. zn. 315 Hv 105/23y, sa v časti, ktorou bol Z. D., rod. M. na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným v bode I./ z trestného činu ťažkej krádeže vlámaním za účelom speňaženia podľa § 127, § 128 odsek 1 číslo 5, § 129 odsek 1 číslo 3, § 130 odsek 2, § 15 Trestného zákona Rakúskej republiky a za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 10 (desať) mesiacov, uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. Súd zároveň rozhodol, že podľa § 517 ods. 2 Tr. por. odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky pokračovať bez jeho premeny a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v zákonom ustanovenej lehote podal odsúdený Z. D. odvolanie písomným podaním z 28. januára 2025 (formálne označeným ako sťažnosť), v ktorom namietal, že výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky by bol v jeho neprospech a zhoršil by jeho

postavenie z dôvodu, že by mal zápis v registri trestov Slovenskej republiky. Zároveň uviedol že po vykonaní 2/3 trestu chce v Rakúsku požiadať o podmienené prepustenie z výkonu trestu.

Dňa 25. februára 2025 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené odvolanie odsúdeného Z. D. i kompletný spisový materiál. Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 518 ods. 4 Tr. por.) preskúmal na podklade včas podaného odvolania (§ 309 ods. 1 Tr. por.) odsúdeného zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

- a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky,
- b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky, alebo
- c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že na krajský súd bola 5. februára 2024 doručená žiadosť Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky č. 2024-0.041.636 z 31. januára 2024 spolu s osvedčením z 31. januára 2024 vydaným a zaslaným podľa čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii, a to ohľadom rozsudku Krajského súdu Korneuburg z 19. októbra 2023, sp. zn. 315 Hv 105/23y, právoplatného 24. októbra 2023, v spojení s uznesením Krajského súdu Korneuburg z 15. apríla 2024, sp. zn. 315 Hv 105/23y, týkajúceho sa odsúdeného Z. D. na skutkovom a právnom základe v ňom uvedenom, spolu s uvedenými rozhodnutiami a s vyjadrením odsúdeného.

Odvolací súd konštatuje, že krajský súd dospel k správne mu záveru o neexistencii dôvodov pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z. z., a preto v tomto smere odkazuje na jeho vecne a právne správnu argumentáciu obsiahnutú v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku. Krajský súd dospel tiež k správne mu zisteniu, že sú splnené podmienky pre uznanie a výkon rozsudku plynúce z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z., dôvodiac, že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, má na území Slovenskej republiky

trvalý pobyt, v Rakúsku nemá žiadne sociálne ani pracovné väzby, žiadne vyživovacie povinnosti, nedisponuje žiadnym ohlásením a rozhodnutím Spolkového cudzineckého a azylového úradu mu bol tiež uložený zákaz pobytu v Rakúskej republike do 7. novembra 2030. Taktiež Krajský súd Korneuburg povolil, aby orgán vykonávajúceho štátu Mestský súd Bratislava I odsúdeného Z.Š. D. trestne stíhal v konaní vedenom pod sp. zn. B1-1T/9/2023. Odvolací súd uvádza, že v tomto ohľade je nesúhlas odsúdeného s uznaním a výkonom trestu odňatia slobody v Slovenskej republike irelevantným, keďže v uvedenom prípade sa súhlas odsúdeného podľa zákona a daného rámcového rozhodnutia nevyžaduje. Z pohľadu predmetu rozhodovania je irelevantným aj tvrdenie odsúdeného, že v štáte pôvodu chce podať žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po vykonaní 2/3 trestu, keďže taká skutočnosť, nie je zákonným dôvodom na odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia. Za relevantnú nemožno považovať ani námietku odsúdeného, že výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky by zhoršil jeho postavenie z dôvodu, že bude mať záznam v registri trestov Slovenskej republiky, nakoľko aj v prípade odmietnutia uznania rozhodnutia by predmetné odsúdenie rakúskym súdom bolo v registri trestov zaznamenané a to na základe informácií z Európskeho informačného systému registrov trestov.

Najvyšší súd poukazuje tiež na správnosť postupu krajského súdu, ktorý s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2, ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. neskúmal obojstrannú trestnosť skutku.

V súlade so zákonom postupoval krajský súd aj v prípade, keď odsúdeného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s tým, že zároveň uviedol, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny podľa § 517 ods. 2 Tr. por.

Na podklade týchto skutočností odvolací súd podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného Z. D. ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.